

Folketingets Præsidium nedsatte, fremtræder som en, skal vi sige ny hovedlov, og det gør det jo af den simple grund, at de fleste elementer i lovgivningen på dette område stammer helt tilbage fra 1950'erne og begyndelsen af 1960'erne, og verden har jo uægtelig forandret sig en del siden.

Hovedændringen er selvfølgelig forslaget om, at Ombudsmanden skal have kompetence over for kommunerne. Det har han jo i og for sig efter gældende lov, idet der står, han har kompetence i forhold til sagsområder, hvor der er hjemmel til rekurs til en statsmyndighed.

Gennem de sidste 15 år er der sket det, at man af andre årsager har begrænset rekursen til statsmyndigheder og derved vel nok noget utilsigtet også er kommet til at begrænse Ombudsmandens arbejdsfelt. Derfor foreslås det, at Ombudsmanden skal kunne prøve kommunale afgørelser.

I relation til det, som hr. Helge Adam Møller var inde på, kan jeg sige, at der jo er taget nogle forbehold og, synes jeg, nogle rigtige og gode forbehold, nemlig at Ombudsmanden ikke skal have kompetence dér, hvor kommunalpolitiske organer vægter mellem i øvrigt forskellige lovlig elementer.

Det bliver understreget, at Ombudsmanden skal respektere, at kommunalbestyrelserne har budgetmagt, og sagt på jævnt dansk vil det sige, at han skal respektere, at der er forskel på Sønderborg og Harboøre.

Jeg synes derfor, der er foretaget nogle fornuftige afgrænsninger af Ombudsmandens virke i forhold til det kommunale område, og vi kan støtte disse bestemmelser.

Hvad angår tvistnævnene, er det i dag sådan, at Ombudsmanden har erklæret sig kompetent over for nogle nævn og inkompetent over for andre. I de høringsvar, der er kommet, har bl.a. domstolene – og herunder Højesteretspræsidenten – ligesom udvalget peget på den ikke ganske konsekvente praksis, der er for øjeblikket.

Det er vi enige i, og vi ser gerne, at man drøfter, hvilke retningslinjer der skal fastlægges. Vi synes også, det er fint, hvis det kan lade sig gøre at få det afklaret sammen med vedtagelsen af lovforslaget, men mener på den anden side ikke, at det bør føre til, at lovændringen trækker ud i det uendelige.

Vi finder det også vigtigt i forbindelse med lovændringen at understrege, at hele ideen bag ombudsmandsinstitutionen er, at Ombudsman-

den er uafhængig. Han skal så at sige være pladshund over for den offentlige forvaltning, og netop derfor skal Folketinget være varsom med at lægge for stramme regler for hans virke, men kan kun tage stilling til de mere overordnede retningslinjer.

I forbindelse med de bemærkninger, som hr. Helge Adam Møller gjorde – og jeg skal ikke gentage hans citater om Ombudsmanden – vil jeg gerne sige, at det afgørende for os er, som det også udtrykkes i betænkningen, at der er én ombudsmand, for at få en klar linje i bedømmelsen af god forvaltningsskik. Vi er helt enige i, at succesen bag institutionen beror på, at det er Ombudsmanden personlig, der kan tage stilling til tingene.

Derfor er vi også enige i de bemærkninger, der står i betænkningen om, at institutionen ikke må blive større, end at ombudsmanden kan følge og præge den personligt og dermed også skal bruge § 16, er det, så vidt jeg husker, nemlig retten til at afvise sager. Vi er ligeledes enige i det, der står i betænkningen om, at han i sin brug af § 16 bevidst skal koncentrere sig om de sager, der har særlig betydning – herunder for forvaltningens fremtidige adfærd.

Dette er jo en lidt usædvanlig lovgivning for Folketinget, al den stund det, om jeg så må sige, er os selv, der skal klare ærterne – vi har ikke nogen minister at støtte os til – men det betyder til gengæld, at vi kan få en lidt anden type diskussion i Retsudvalget. Vi er meget åbne over for at drøfte enkeltheder i dette spørgsmål.

Vi har i øvrigt noteret os, at hverken Amtsrådsforeningen eller Kommunernes Landsforening har indvendinger imod lovforslaget. Det synes vi er et væsentligt forhold, og vi ser frem til, at der samles et bredt flertal i Folketinget bag ændringen af ombudsmandsloven. Det er for os noget meget væsentligt, at det er et bredt flertal, der står bag.

Birthe Rønn Hornbech (V):

I Venstre er vi selvsagt meget optaget af den enkelte borgers retssikkerhed. Det bør naturligvis ikke være afgørende for den retssikkerhed, om en sag afgøres af en statslig eller en kommunal forvaltningsmyndighed.

Også i det kommunale selvstyre bør hensynet til den lokale myndighed naturligvis vige for hensynet til den enkelte borger. Derfor står Venstre også bag forvaltningslov, offentlighedslov og andre love, der sikrer den enkelte over for systemet.